

Защо пѣтелътъ не хвърчи.

(Японска приказка).

Нѣкога, много много отдавна, пѣтелътъ живѣлъ на небето.

Когато земята била създадена и Творецътъ се върналъ на небето, пратилъ пѣгела да прѣгледа хубавъ ли е свѣта.

Било заповѣдано на пѣтела веднага да се върне и съобщи каква му се е видѣла земята.

Пѣтелътъ полетѣлъ прѣзъ облаци и мъгли и скоро стигналъ на земята. Тукъ той видѣлъ хълмове и долини, пълни съ пѣстри цвѣтя; дърветата се усмихвали, отрупани съ цвѣтове, залѣни отъ слънчеви лъчи. Цвѣтята навеждали главичкитѣ си, кога той минавалъ край тѣхъ, и звѣнѣли съ тънки звѣнчета, изпълвайки въздуха съ приятна миризма. Дърветата поклащали клончетата си и тихо ронѣли листа подъ краката му.

Очудено гледалъ пѣтелътъ прѣкрасния свѣтъ и плѣненъ отъ неговата красота, забравилъ, че трѣбва скоро дъ се върне.

Минавали дни, а пѣтелътъ още билъ на земята. Всѣка вечеръ обещавалъ, че вече нѣма да се бави, но щомъ сутринта слънце освѣти земята и вѣтрецъ разклати дръвчетата, пѣтелътъ оставалъ за още единъ день.

Най-послѣ той рѣшилъ да напу не земята и се върне на небето. Опиталъ се да хвъркне, но крилата му се отказали да хвърчатъ. Подигналъ се малко и пакъ падналъ на земята.

За своето непослушание пѣтелътъ билъ наказанъ. — Творецътъ лишилъ крилата му отъ сила пѣтелътъ останалъ за винаги на земята.

Прѣведе отъ английски Н.